

УКРАЇНА
МИКОЛАЇВСЬКА ОБЛАСТЬ
БРАТСЬКИЙ РАЙОН
КОСТУВАТСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Р І Ш Е Н Н Я

від 20 червня 2017 року № 1

ХІ сесія сьомого скликання

с.Костувате

**Про встановлення місцевих податків
на території Костуватської
сільської ради**

Відповідно до статті 10 Податкового кодексу України, керуючись пунктом 24 статті 26 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні”, сільська рада

ВИРІШИЛА:

1. Встановити на території Костуватської сільської ради наступні місцеві податки:

- плата за землю;
- податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки;
- транспортний податок.
- ставки єдиного податку для суб'єктів підприємницької діяльності - фізичних осіб

2.1. Встановити ставки податку за землю на території Костуватської сільської ради в новій редакції :

I. Загальні положення

1.1. Це рішення про встановлення ставки податку за землю на території Костуватської сільської ради (далі – рішення) визначає порядок справляння плати за землю на території сільської ради та затверджено відповідно до Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755 – VI зі змінами і доповненнями.

1.2. Плата за землю – це місцевий податок, кошти якого зараховуються до місцевого бюджету.

II. Платники податку.

2.1. Платниками податку є :

2.1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

2.1.2. землекористувачі.

2.2. Особливості справляння податку суб'єктами господарювання , які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України.

III. Об'єкти оподаткування земельним податком

3.1. Об'єктами оподаткування є:

3.1.1. земельні ділянки, які перебувають у власності або користування;

3.1.2. земельні частки (паї), які перебувають у власності.

IV. База оподаткування земельним податком

4.1. Basis оподаткування є:

4.1.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку , встановленого цим розділом;

4.1.2. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

V. Ставка земельного податку

5.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, які перебувають у користуванні або у власності юридичних та фізичних осіб, встановлюється у розмірі 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки: - у межах населеного пункту – 1(один) метр квадратний (кв.метр); -за межами населеного пункту – 1(один) гектар (га), за винятком земельних ділянок:

- зайнятих житловим фондом, гаражно – будівельними або дачно – будівельними та садівницькими товариствами (як в межах так і за межами населених пунктів), ставка податку встановлюється у розмірі 0,03-х відсотків від їх нормативної грошової оцінки;

- сільськогосподарського виробництва, водного та лісового господарства, які зайняті виробничими, культурно – побутовими, господарськими та іншими будівлями і спорудами (як в межах так і за межами населених пунктів), ставка податку встановлюється у розмірі 2-х відсотків від їх нормативної грошової оцінки;

- зайнятих гірничо- добувними підприємствами та використовуються для видобування корисних копалин та розробки родовищ корисних копалин, а також під водойми, надані для виробництва рибної продукції(як в межах так і за межами населених пунктів), ставка податку встановлюється у розмірі 2-х відсотків від їх нормативної грошової оцінки;

- промисловості, транспорту (крім залізничного), зв'язку, енергетики, а також підприємств і організацій, що здійснюють експлуатацію ліній електропередач (як в межах так і за межами населених пунктів), ставка податку встановлюється у розмірі 2-х відсотків від їх нормативної грошової оцінки;

- водного фонду (як в межах так і за межами населених пунктів), ставка податку встановлюється у розмірі 2-х відсотків від їх нормативної грошової оцінки;

- для нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, ставка податку встановлюється у розмірі 2-х відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

Для сільськогосподарських угідь – 1,0 відсотка від їх нормативної грошової оцінки (як в межах так і за межами населених пунктів).

5.2. Ставка податку встановлюється в розмірі 6 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) (як в межах так і за межами населених пунктів).

5.3. Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється у розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області:

- для земельних ділянок сільськогосподарського виробництва, водного та лісового господарства, які зайняті виробничими, культурно – побутовими, господарськими та іншими будівлями і спорудами ;

- для земельних ділянок зайнятих гірничо- добувними підприємствами та використовуються для видобування корисних копалин та розробки родовищ корисних копалин, а також під водойми, надані для виробництва рибної продукції;

- для земельних ділянок промисловості, транспорту (крім залізничного), зв'язку, енергетики, а також підприємств і організацій, що здійснюють експлуатацію ліній електропередач ;

- для земель водного фонду .

- водного фонду (як в межах так і за межами населених пунктів), ставка податку встановлюється у розмірі 2-х відсотків від їх нормативної грошової оцінки;

- для нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, ставка податку встановлюється у розмірі 2-х відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

Для сільськогосподарських угідь – 1,0 відсотка від їх нормативної грошової оцінки (як в межах так і за межами населених пунктів).

5.2. Ставка податку встановлюється в розмірі 6 відсотків від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) (як в межах так і за межами населених пунктів).

5.3. Ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється у розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по області:

- для земельних ділянок сільськогосподарського виробництва, водного та лісового господарства, які зайняті виробничими, культурно – побутовими, господарськими та іншими будівлями і спорудами ;

- для земельних ділянок зайнятих гірничо- добувними підприємствами та використовуються для видобування корисних копалин та розробки родовищ корисних копалин, а також під водойми, надані для виробництва рибної продукції;

- для земельних ділянок промисловості, транспорту (крім залізничного), зв'язку, енергетики, а також підприємств і організацій, що здійснюють експлуатацію ліній електропередач ;

- для земель водного фонду .

5.4 Ставка податку за земельні ділянки, що відносяться до земель залізничного транспорту встановлюється у розмірі 1,0 відсотка від нормативної грошової оцінки землі одиниці площі ріллі по області.

VI. Порядок обчислення плати за землю

6.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру

Виконавчий комітет сільської ради, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

6.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації

(фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нормативної грошової оцінки землі.

6.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

6.4. За ново відведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта або бази оподаткування плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним, у якому відбулися такі зміни.

6.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення – рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку визначеному статтею 58 Кодексу.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на земельну ділянку, а новим власником – починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення – рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

6.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території з таких осіб:

- 1) у рівних частинах – якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або з таких осіб – власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;
- 2) пропорційно належній частці кожної особи – якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;
- 3) пропорційно належній частці кожної особи – якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користування кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

6.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичними особами відповідно до пункту 281.1 статті 281 цього Кодексу за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності

або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

Такий порядок також поширюється на визначення податкових зобов'язань із земельного податку юридичною особою за земельні ділянки, які відведені в порядку, встановленому Законом України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» для безоплатного паркування (зберігання) легкових автомобілів, якими керують інваліди з ураженням опорно – рухового апарату, члени їх сімей, яким відповідно до порядку забезпечення інвалідів автомобілями передано право керування автомобілем, та законні представники недієздатних інвалідів або дітей – інвалідів, які перевозять інвалідів (дітей – інвалідів) з ураженням опорно – рухового апарату.

VII. Податковий період для плати за землю.

7.1.Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

7.2.Базовий податковий (звітний) рік починається з 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

VIII. Строк сплати за землю та порядок подання звітності.

8.1.Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користування у поточному році.

8.2.Облік фізичних осіб – платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

8.3.Податкове зобов'язання щодо оплати за землю, визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та

землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

8.4.Податкове зобов'язання сплати за землю, визначене у податковій декларації, у тому числі за ново відведеними земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

8.5.Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення – рішення.

Фізичними особами у сільській та селищній місцевості земельний податок може сплачуватися через каси сільських (селищних) рад за квитанцією про приймання податкових платежів. Форма квитанції встановлюється у порядку передбаченому статтею 46 Кодексу.

8.6.При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини) , з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах здати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

8.7.У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі , що надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

8.8.Власник нежитлого приміщення (його частини) у багатоквартирному жилому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

IX. Пільги щодо сплати земельного податку

9.1. Від сплати податку звільняються:

9.1.1. інваліди першої і другої групи;

9.1.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

9.1.3. пенсіонери (за віком);

9.1.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";

9.1.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи;

9.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 9.1 цього рішення, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

9.2.1. для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;

9.2.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): не більш як 0,25 гектара ;

9.2.3. для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;

9.2.4. для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;

9.2.5. для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

9.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

9.4. санаторно-курортні та оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;

9.5 громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом

відповідно до Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні».

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством.

9.6. парки державної та комунальної власності пам'ятки природи;

9.7. органи державної влади та органи місцевого самоврядування, заклади, установи та організації, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

9.8. дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів.

Якщо платники земельного податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, або укладають договори на спільну діяльність (вироснування), спільний обробіток тощо зазначених земельних ділянок сільськогосподарського призначення та водного фонду податок сплачується на загальних підставах.

Х. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком

10.1. Не сплачується податок за:

10.1.1 землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;

10.1.2. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, снігозахисні споруди і насадження, протилавинні та протисельові споруди, вловлюючі з'їзди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для

зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, паїв) належить державі;

10.1.3. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;

10.1.4. земельні ділянки кладовищ;

10.1.5. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності

релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

XI. Особливості оподаткування платою за землю

11.1. Органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

Органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та фізичним особам.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

11.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, в якому втрачено це право.

11.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини,

податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахування прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи уразі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

XII. Орендна плата

12.1. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки оформлений та зареєстрований відповідно до законодавства.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

12.2. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки

12.3. Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду.

12.4. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюється у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

12.5. Розмір орендної плати встановлюється в договорі оренди, але річна сума платежу:

- не може бути меншою розміру земельного податку, встановленого для відповідної категорії земельних ділянок (стаття 288.5.1. ПКУ);
- не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки

Класифікація видів цільового призначення земель:

№ з/п	Функціональне використання орендованої земельної ділянки	Розмір орендної плати (%) від нормативної грошової оцінки
1.	Земельні ділянки, на яких розташовано об'єкти оптової та роздрібної торгівлі всіма видами товарів.	12,0
2.	Земельні ділянки, на яких здійснюється виробнича діяльність, розміщено виробничі дільниці, господарські двори, механізовані токи, зерно овочесховища та інші об'єкти промислового і сільськогосподарського виробництва, землі промисловості, транспорту.	3,0
3.	Земельні ділянки, на яких розташовано об'єкти з надання телекомунікаційних послуг зв'язку	12,0
4.	Земельні ділянки для розміщення, будівництва, обслуговування та експлуатації об'єктів енергетики, які виробляють електричну енергію з відновлюваних джерел енергії, включаючи технологічну інфраструктуру таких об'єктів (виробничі приміщення, бази, розподільчі пункти (пристрої), електричні підстанції, електричні мережі), землі під об'єктами комунальної та інженерної інфраструктури.	3,0
5.	Земельні ділянки водного фонду, надані для товарного вирощування риби	3,0
6.	Земельні ділянки сільськогосподарських угідь	3,0
7.	Всі інші види земельних ділянок	6,0

XIII. Індексація нормативної грошової оцінки земель

13.1. Для визначення розміру податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин здійснює управління у сфері оцінки земель та земельних ділянок.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель, на який індексується нормативна грошова оцінка сільськогосподарських угідь, земель населених пунктів та інших земель несільськогосподарського призначення за станом на 1 січня поточного року, що визначається за формулою:

$$K_i = I:100,$$

де I - індекс споживчих цін за попередній рік.

У разі якщо індекс споживчих цін не перевищує 100 відсотків, такий індекс застосовується із значенням 100.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель.

13.2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації не пізніше 15 січня поточного року забезпечують інформування центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику, і власників землі та землекористувачів про щорічну індексацію нормативної грошової оцінки земель.

2.2. Встановити ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території Костуватської сільської ради:

I. Об'єкти житлової нерухомості - будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки.

1.1. Будівлі, віднесені до житлового фонду, поділяються на такі типи:

а) житловий будинок - будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирної типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу - житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

б) прибудова до житлового будинку - частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

в) квартира - ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж - одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

д) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах - ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двос чи більше квартирнаймачів.

1.2. Садовий будинок - будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх